

Opis zajęć (syllabus): Turystyka i agroturystyka w Europie

Nazwa zajęć:	Turystyka i agroturystyka w Europie	ECTS	3
Nazwa zajęć w j. angielskim:	Tourism and agritourism in Europe		
Zajęcia dla kierunku studiów:	Zarządzanie		

Język wykładowy: polski		Poziom studiów: 1	
Forma studiów: stacjonarne i niestacjonarne	Status zajęć: kierunkowy - do wyboru	Numer semestru: semestr letni	
Rok akademicki, od którego obowiązuje opis (rocznik):		2019/2020	Numer katalogowy: EKR-Z-1SZ-X-90-KF-2019

Koordinator zajęć:	dr inż. Marzena Kacprzak		
Prowadzący zajęcia:	dr inż. Marzena Kacprzak		
Jednostka realizująca:	Katedra Polityki Rozwoju i Marketingu		
Jednostka zlecająca:	Wydział Ekonomiczny		
Założenia, cele i opis zajęć:	<p>a. zapoznanie studentów z dorobkiem i kategoriami turystyki i agroturystyki b. zapoznanie studentów z działaniami marketingowymi stosowanymi na rynku usług turystycznych c. zachęcenie do głębszego postrzegania poszczególnych zjawisk i procesów zachodzących na obszarach wiejskich d. aktywne uczestnictwo w kształtowaniu postaw przedsiębiorczych na rynku pracy, wskazanie możliwości wsparcia w podejmowaniu pozarolniczej działalności na obszarach wiejskich</p> <p>Wykład Podstawowe założenia rozwoju turystyki wiejskiej, w tym agroturystyki. Agroturystyka a rozwój obszarów wiejskich w Europie. Podmioty realizujące turystykę i agroturystykę w Polsce i Europie. Uwarunkowania rozwoju usług turystyki wiejskiej, w tym agroturystyki. Organizacja i wyposażenie kwatery wiejskiej. Komunikacja marketingowa w turystyce wiejskiej i agroturystyce. Wymagania kategorizacyjne w turystyce wiejskiej. Rodzaje usług turystyki wiejskiej. Aspekty marketingowe w działalności agroturystycznej. Finansowanie działalności agroturystycznej ze środków UE. Infrastruktura turystyczna w świadczeniu usług. Organizacje wspierające rozwój inicjatyw lokalnych. Doradztwo i edukacja w rozwoju zasobów ludzkich w turystyce. Tworzenie regionalnych produktów turystycznych w oparciu o walory obszarów wiejskich.</p> <p>Cwiczenia Regiony turystyczne i obszary agroturystyczne w UE. Rozwój obszarów wiejskich - rola i znaczenie turystyki. Diagnostyka stanu bazy noclegowej. Oferowany produkt turystyczny. Imprezy i zajęcia rekreacyjne. Sezonowość w turystyce i agroturystyce. Nowe formy usług.</p>		
Formy dydaktyczne, liczba godzin:	a. wykład - liczba godzin: stacj: 20, niestacj. 12 b. ćwiczenia audytoryjne - liczba godzin: stacj: 10, niestacj. 4		
Metody dydaktyczne:	dyskusja, rozwiązywanie problemu, konsultacje, indywidualne projekty studenckie		
Wymagania formalne i założenia wstępne:	Brak		
Efekty uczenia się:	Wiedza - Zna i rozumie: Zna i rozumie podstawy teoretyczne relacji między strukturami i instytucjami społecznymi, a w szczególności między przedsiębiorstwami, organizacjami i gospodarstwami domowymi, w skali krajowej i międzynarodowej	Umiejętności - Potrafi: Potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg konkretnych procesów i zjawisk społecznych, gospodarczych i organizacyjnych	Kompetencje - Jest gotów do: Jest gotów do współdziałania i współpracy w zespole, przyjmując w nim różne role, w tym funkcje kierownicze
Sposób weryfikacji efektów uczenia się:	ocena wystąpień w trakcie zajęć (efekty: 1), ocena prac wykonywanych w ramach pracy własnej studenta (efekty: 1), ocena aktywności w trakcie zajęć (efekty: 1), test (pisemny lub komputerowy) (efekty: 1)		
Forma dokumentacji osiągniętych efektów uczenia się:	prace pisemne, złożone projekty, karty oceny studenta (w tym na listach obecności), zestaw pytań		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową:	ocena wystąpień w trakcie zajęć - 30%, ocena prac wykonywanych w ramach pracy własnej studenta - 30%, ocena aktywności w trakcie zajęć - 30%, test (pisemny lub komputerowy) - 10%		
Miejsce realizacji zajęć:	Sala dydaktyczna		

Literatura podstawowa i uzupełniająca:

1. Knecht D., Agroturystyka w agrobiznesie, Wyd. CH. Beck, Warszawa 2009.
2. Drzewiecki M., Agroturystyka współczesna w Polsce, Wyd. WSTiH, Gdańsk 2010.
3. Kacprzak M., Agroturystyka jako szansa rozwoju turystyki rodzinnej – przykład Małopolski [w:] B. Iwan (red.), Kultura i przyroda w turystyce górskiej, Wyd. WSTiJO, Warszawa 2017.
4. Sikora J., Agroturystyka, Przedsiębiorczość na obszarach wiejskich, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2012.
5. Kapuścińska M., Organizacja gospodarstwa agroturystycznego w ujęciu marketingowym, Warmińsko-Mazurski Ośrodek Doradztwa Rolniczego z siedzibą w Olsztynie, Olsztyn 2017.
6. Graja-Zwolińska S., Spychała A., Kasprzak K.(red.), Turystyka wiejska, zagadnienia przyrodnicze i kulturowe. Tom II, Poznań 2016.
7. Przebórska-Skobiej L., Polityka rozwoju obszarów wiejskich Unii Europejskiej a rozwój turystyki wiejskiej, w: W. Kamińska, M. Wilk-Grzywna (red.), Turystyka wiejska i agroturystyka, Nowe paradygmaty dla XXI wieku, TOM CL XII, Warszawa 2015.
8. Uglis J., Jęczyk A., Agroturystyka w teorii i praktyce, Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Poznań 2017.]

Uwagi:
ogólne

Wskaźniki ilościowe charakteryzujące moduł/przedmiot:

Szacunkowa sumaryczna liczba godzin pracy studenta (kontaktowych i pracy własnej) niezbędna dla osiągnięcia zakładanych dla zajęć efektów uczenia się - na tej podstawie należy wypełnić pole ECTS:	77/77
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia:	1.32/0.76 ECTS

Tabela zgodności kierunkowych efektów uczenia się z efektami przedmiotu:

Kategoria efektu	Efekty uczenia się dla zajęć:	Odniesienie do efektów dla programu studiów dla kierunku	Oddziaływanie zajęć na efekt kierunkowy*)
Wiedza	Zna i rozumie podstawy teoretyczne relacji między strukturami i instytucjami społecznymi, a w szczególności między przedsiębiorstwami, organizacjami i gospodarstwami domowymi, w skali krajowej i międzynarodowej	Z1_W01	3
Umiejętności	Potrąfi właściwie analizować przyczyny i przebieg konkretnych procesów i zjawisk społecznych, gospodarczych i organizacyjnych	Z1_U01	2
Kompetencje	Jest gotów do współdziałania i współpracy w zespole, przyjmując w nim różne role, w tym funkcje kierownicze	Z1_K01	3

*) 3 – zaawansowany i szczegółowy, 2 – znaczący, 1 – podstawowy